

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 1T/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115011191
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8115011191.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Beáty Šuťakovej a prísediacich Heleny Schnirerovej a Anny Papcunovej na hlavnom pojednávaní dňa 20. septembra 2021 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B. nar. X.X.XXXX C. D., trvale bytom D., C. E. XX,

je vinný, že

dňa 7.5.2014 v čase okolo 24.00 hod. v D. na ul. A., pred klubom F., po predchádzajúcej slovnej výmene, potom čo už ods. G. H. napadol I. J., a to tak, že ho začal rukami sácať do oblasti hrudníka a naťahovať sa s ním, následne obž. A. B. ho jedenkrát udrel zovretou päšťou ruky do oblasti pravého oka, čím mu takto spôsobil pomliaždenia a krvné podliatiny v oblasti pravej očnice a jarmovej oblasti vpravo, s povrchovou tržnozmliaždenou ranou nad pravou očnicou s dobou liečenia 5-6 dní a následne na to fyzicky napadol H. C. a to tak, že ho jedenkrát udrel zovretou päšťou ruky do oblasti tváre, čím mu takto spôsobil viaceré ľahké a stredne ťažké zranenia a to zlomeninu uhla sánky vpravo s posunom úlomkov do strany, zlomeninu tela sánky vľavo bez posunu úlomkov, odlomenie korunky predposlednej pravej dolnej stoličky (zub č. 47) operačné odstránenie poslednej pravej dolnej stoličky (zub č. 48), poranenie bradového nervu vpravo, poúrazový defekt na krku vpravo s kanálom zasahujúcim do ústnej dutiny, ktoré si vyžiadali dobu liečenia 49-56 dní, s potrebou hospitalizácie 8 dní,

teda

- spoločným konaním sa dopustil fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

- inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil tým ťažkú ujmu na zdraví,

čím spáchal

- prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených: I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. – L. M., D. E. XXX/X, H. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. – H. B., K. E. X a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Bratislava, Mamateyova č. 17, IČO: 35937874 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal 6.10.2015 obžalobu na obvinených G. H. pre skutok kvalifikovaný ako prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a A. B. pre skutok kvalifikovaný ako zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 07.05.2014 v čase okolo 24.00 hod. v D. na ul. A., pred klubom F., po predchádzajúcej slovnej výmene G. H. napadol I. J. a to tak, že ho začal rukami sácať do oblasti hrudníka a naťahovať sa s ním, kde následne A. B. ho jedenkrát udrel zovretou päsťou ruky do oblasti pravého oka, čím mu takto spôsobil pomliaždenia a krvné podliatiny v oblasti pravej očnice a jarmovej oblasti vpravo, s povrchovou tržnozmliaždenou ranou nad pravou očnicou s dobou liečenia 5-6 dní a následne na to fyzicky napadol H. C. a to tak, že ho jedenkrát udrel zovretou päsťou ruky do oblasti tváre, čím mu takto spôsobil viaceré ľahké a stredne ťažké zranenia a to zlomeninu uhla sánky vpravo s posunom úlomkov do strany, zlomeninu tela sánky vľavo bez posunu úlomkov, odlomenie korunky predposlednej pravej dolnej stoličky (zub č. 47) operačné odstránenie poslednej pravej dolnej stoličky (zub č. 48), poranenie bradového nervu vpravo, poúrazový defekt na krku vpravo s kanálom zasahujúcim do ústnej dutiny, ktoré si vyžiadali dobu liečenia 49-56 dní, s potrebou hospitalizácie 8 dní a B. D. a to tak, že ho jedenkrát udrel päsťou ruky do hlavy a to do oblasti ľavého spánku, ktorý neutrpel zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie, aj v intenciách uznesenia Krajského súdu pod sp.zn.: 3To/18/2017 výsluchom obžalovaného G. H., obžalovaného A. B., výsluchom svedkov poškodených A. J., B. D., H. C., výsluchom svedkov N. B. O., N. B., P. K., Q. H., P. H., R. H., B. Q., D. D., R. D., O. S., A. S. a D. B. C., prečítaním výpovede JUDr. Beatrix Magurovej, výsluchom znalca MUDr. Martina Kováča, prečítaním znaleckého posudku znalca PhDr. Eugena Čížeka a čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné :

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a ďalej vypovedal, že dňa 7.5.2014 boli spolu s G. H., D. D., O. S. a P. K. v meste dvoma autami, pričom do baru People prišli asi o 23.00 hod., kde posedeli asi hodinu a tak šli na parkovisko a sadali do áut, a to O. S. s K. a on s D., kde vo výklenku na budove oproti sedeli dve dievčatá, ktoré chceli zavolať, aby išli s nimi, a preto poslali H., aby išiel k nim. Keď k dievčatám prišiel, tak hneď prišli traja ľudia, teraz vie, že sa volajú J., D. R. C., na čo sa H. vrátil a vravel, že sa mu niekto vyhrážal. Preto išiel spolu s G. H. naspäť k nim, pričom G. hneď po príchode začal strkať do J. a do neho potom začal strkať D., preto prišiel k D. a opakovane sa ho pýtal, aký je problém, na čo mu odpovedal, že sa nemá starať. Pokračoval, že po tomto udrel D. otvorenou dlaňou pravej ruky do hlavy, nevie presne do ktorej časti. D. utekal za roh budovy a on sa zastavil trochu vyššie od klubu F. asi 15 metrov od rohu. D. začal utekať a zmizol za rohom, kde za ním nechcel utekať, lebo tam boli ľudia, preto sa vracal

naspäť, kde okolo neho utekal J. a za ním H. a v čase, keď J. bežal okolo neho, tak ho udrel päšťou do hlavy, do oblasti čela, pričom si zlomil ruku. Po tomto J. vbehol do klubu F. a on so H. za ním, ale zastavili sa, nakoľko musel do nemocnice, a tak šiel za D. na parkovisko a šli do nemocnice a šiel s nimi aj H. a pri nemocnici sa stretli s S. a K. a keď vyšiel z röntgenu, tak videl v čakárni J. a ostatných dvoch ako odchádzajú. Jeho čakal D. a H., S. a K. tam už neboli, tak potom čo si volali šli za nimi na pumpu OMV na stanicu ku Baumaxu, kde sa rozprávali a on vravel koho udrel, H. vravel, že neudrel nikoho a O. S. vravel ako udrel nejakého chlapca, ktorý spadol cez reklamu, ktorá bola pred barom na chodníku, avšak on to nevidel. Následne vravel kamarátovi P. H., čo sa stalo a na ďalší deň večer išli spolu do klubu Joma, kde bol aj S., ktorý sa aj P. chválil, že čo urobil. Pokračoval, že on nepil, S. a D. boli šoféri, K. tiež nepila a H. videl vypiť dve poldecy. On mal oblečenú červenú mikinu s dlhým rukávom, H. tričko s výstrihom so šnúrkami, asi béžové a hnedé nohavice aj topánky a S. čierny sveter, čierne nohavice aj topánky, pričom S. nosí aj okuliare, ktoré mal v ten večer na sebe. Dodal, že jeho nikto nenapadol, on udrel dvoch ľudí, on utekal za D. a udrel J., s C. do kontaktu neprišiel. On v tom čase mal dĺžku vlasov asi 2,5 cm a vystrihané boky, pričom mal aj briadku a S. sa stále strihá na 9 mm. Pokračoval, že on s S. a D. boli kamaráti, D. spoznal asi v marci 2014 a kamarátmi boli do doby, kým sa to nezačalo riešiť políciou. S. pozná asi 7 rokov a skončil s ním asi vo februári 2015. D. s S. sa poznali dlhšie a nevie v akom vzťahu sú teraz.

Obžalovaný B. po prečítaní výpovede z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že G. povedal, že tí chlapci, ktorí prišli k dievčatám, ho chceli podrezať a on nevidel, že by D. niekoho napadol a len on mal na červenej mikine vyhrnuté rukávy, ale nikto nemal krátke rukávy, na týchto skutočnostiach zotrval.

Obžalovaný G. H. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a po kladnej odpovedi obžalovaného na každú položenú otázku následne súd, keďže mal z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný a nakoľko nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, uznesením rozhodol, že vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Na hlavnom pojednávaní vykonal vo vzťahu k obžalovanému H. dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste a náhrade škody.

Obžalovaný H. ďalej vypovedal, že dňa 7.5.2014 okolo 23.00 hod. spolu s B. a D. prišli na T. a S. s K. na Golfe do baru Peoples, odkiaľ okolo polnoci odchádzali, kde vonku videl dve dievčatá, ktoré sa rozhodol osloviť s tým, či samé, na čo prišli traja alebo štyria chlapci a povedali, že sú to ich dievčatá, kde jeden z nich mu ukázal, že ho chce podrezať, preto sa následne vrátil k autu, kde povedal čo sa stalo a na to s B. išli naspäť k ním, pričom on sotil do osoby, ktorá mu ukázala, že ho podreže (už vie, že sa volá J.), Pavlov drgol do neho, na čo sa B. medzi nich postavil a pýtal sa, čo má za problém, D. ho drgol a B. ho udrel, ale bližšie to nevie opísať. Začala sa potýčka, D. utekal na Trojicu smerom hore a on ostal s C. a J., pričom so J. sa naťahoval a videl S. ako kráča k C. a následne C. napadol odzadu a to asi do oblasti tváre. C. videl ako letí cez reklamu v tvare A, ktorá bola bokom pri schodoch do baru, ktorý je pod barom Metro. J. sa rozbehol hore na Trojicu, pričom keď bežal okolo B., tak mu tento dal jednu ranu, ale už nevie kde. Po tejto rane J. utekal do baru Wave, on za ním a B. za nimi, kde mu B. hore povedal, aby šli preč, tak odišli do nemocnice, kde bol aj O. H. P. a kde videli aj tých troch poškodených, ktorí prišli až po nich, preto odišli na pumpu pri Baumaxe, kde čakali B. s D.. Keď už boli všetci, rozprávali sa o tom čo sa stalo, kde S. vravel ako udrel toho chlapca až spadla reklama. Čo sa stalo s Velebným po tom, čo on utekal do baru Wave, nevie. V ten večer mal oblečené biele tričko s veľkým výstrihom, hnedé nohavice a hnedé botasky. Na mieste skutku sú lampy, viditeľnosť bola dobrá, zaregistroval hudbu z Peoples. Nevie, či chlapci, s ktorými mali konflikt, boli pod vplyvom alkoholu.

Pokiaľ z výpovede z prípravného konania prečítanej vzhľadom na rozpory vyplynulo, že počas toho ako sa naťahoval s tým chlapcom, nevie čo robil v tom čase S., či mal s niekým fyzický konflikt alebo nie, obžalovaný H. odôvodnil tým, že nechcel S. uvádzať, nakoľko s S. boli kamaráti.

Rozsudok, ktorým súd uznal obžalovaného H. vinného z prečinu výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu

uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s jeho podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby v trvaní 15 mesiacov nadobudol právoplatnosť dňa 1.12.2016.

Svedok I. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že z baru Wave odchádzali okolo 23.00 hod, kde pred klubom sa stretli s dvoma dievčatami, pričom on bol s D. a prišiel nejaký chlapec, o ktorom vie že sa volá H. a pýtal, sa či, sú s dievčatami, na čo nereagovali a on odišiel no následne sa vrátil a začal byť agresívny a potom prišli ďalší traja, ktorí bežali za ich kamarátmi. Keď ho H. sotil, tak sa snažil dostať do klubu Wave a dostal päšťou, ale už nevie od koho, len vie, že mal tmavé oblečenie, krátke vlasy a bol robustnejšej postavy. Dodal, že on sa nikomu nevyhrážal podrezaním, iba H., keď sa druhýkrát vrátil tak sa ho pýtal, či mu ukazoval, že ho podreže, pričom on sa iba škriabal na krku. Ohľadne zranenia uviedol, že on mal roztrhnuté obočie a monokel pod okom, bol 6 dní PN a mal jeden steh. Velebný dopadol horšie, utrpel zlomeninu sánky, ale nevie kto ho udrel a ani C. mu o tom nerozprával. On mal požitý alkohol, asi dve tri dcl vína, pričom všetci mali požitý alkohol rovnako, cítil podnaperosť, ale všetko vnímal.

Pokiaľ v prípravnom konaní uviedol, že do Prešova na vernisáž prišiel so H. C., B. Q. a tiež Q. H., kde okolo polnoci vyšli von, H. C. poodišiel dopredu, lebo mu niekto volal, boli vonku viaceré skupinky, kde on bol s Q. H. a jej kamarátkou R. H. a B. Q., pričom pokračoval, že on stál nižšie teda mal výhľad na Hlavnú ulicu a D. stál proti nemu, keď prišiel k ním útlý chlapec s vekom okolo 16-20 rokov a pýtal sa, či sú s dievčatami a keďže nereagoval, tak ten chlapec odišiel na parkovisko a s niekým sa rozprával cez okienko na vozidle a asi o 5 minút sa vrátil a hneď sa ho začal pýtať, či mu ukazoval, že ho podreže, na čo on nereagoval a hneď na to zbadal, ako zo smeru parkoviska k ním bežia traja chlapci. Ten nízky chlapec začal do neho drgať, pričom tí traja sa išli biť k skupinke, kde predpokladá bol H. C., Q. a ešte nevie kto ďalší. On dostal úder do pravého oka od jedného z tých troch, čo sa tam prišli biť, keď sa snažil dostať do baru potom čo ho ten nízky chlapec začal drgať.

Poškodený J. rozpory na hlavnom pojednávaní vysvetlil odstupom času a ohľadne účasti Q. uviedol, že ten pri skutku nebol, už nevie kde presne stál Q., iba predpokladá, že bol v tej skupinke aj s C., ku ktorej tí traja utekali a nevedel uviesť, kde bol O., len si myslí, že bol pri konflikte.

Poškodený B. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v uvedený večer so J., O., C. R. Q. boli nižšie od klubu Wave a keď vychádzali hore, pristavili sa pri spolužiackach, pričom tam bol on so J. a druhá časť skupinky išla za nimi a prišla až neskôr. Na to prišiel pán H. a pýtal sa, či sú tu s tými dievčatami a konflikt začal tak, že sa J. chytil za bradu, tak sa ho opýtal či ho chce podrezať a do J. sotil. Následne pán H. odišiel, išiel k autu, odkiaľ sa vrátil s minimálne jednou osobou, ktorá ho odtlačila od skupiny, potom čo on drgol do H. a následne ho udrela osoba robustnejšej postavy vysoká cca 183-185 cm, ale nie tá istá, ktorá udrela J. do tváre – obočia, keď chcel vojsť do klubu Wave. Videl, že osoba, ktorá ho napadla, mala červené tričko a H. mal bielu košeľu so šnúrkami. Ohľadne osôb, ktoré ich napadli uviedol, že registruje H., osobu, ktorá udrela jeho a tú, ktorá udrela J.. O. počas incidentu neregistroval. C. počas konfliktu nevidel, lebo po svojom napadnutí už nič nevnímal, iba vie, že C. bolela sánka. Na ošetrenie išiel C., J. R. Q. autom, ktoré šoféroval pán O., on ostal v podniku, lebo mu nič nebolo. Vie to z toho, že sa o tom rozprávali. Nevedel sa vyjadriť, kde bo počas konfliktu Q..

Pokiaľ z prípravného konania prečítanej vzhľadom na rozpor vyplynulo, že z vozidla potom čo H. odišiel k autu, vystúpili ďalší dvaja jemu neznámi muži a všetci traja prišli k ním, kde jeho udrel ten robustnejší do ľavého spánku, udrel ho iba raz, pričom si myslí, že vtedy mohlo dôjsť k zraneniu jeho ruky, potom čo najnižší chlapec drgol do J. a on do toho najnižšieho chlapca a k popisu tretieho sa vôbec nevedel vyjadriť, na hlavnom pojednávaní na tomto zotrval a dodal, že potom čo sa C. so J. vrátili z ošetrenia po neho, tak mu povedali, že v nemocnici videli útočníkov, čo ich napadli, jeden z nich mal zafačovanú ruku a bol to ten, čo udrel aj jeho. Ten, ktorý ho napadol, mal okolo 180 cm, červené tričko, čiernu alebo tmavú mikinu, ktorú mal rozopnutú, široké ramena, svalnaté ruky a vlasy buď úplne vyholené, alebo veľmi krátke.

Následne svedok B. D. vo vzťahu k čestnému vyhláseniu predloženého z jeho strany, kde na hlavnom pojednávaní uviedol, že trvá na tom, čo napísal v čestnom prehlásení, a to že osoba, ktorá udrela jeho, je osobou O. S., nakoľko po tom, čo jeho meno počul na hlavnom pojednávaní, našiel si ho na sociálnej sieti, kde ho opoznal podľa fotografií z jeho profilu na Facebooku, pričom tvárou, postavou, stavbou tela a výzorom je to osoba, ktorá ho napadla. Trvá na tom, že v čase keď ho S. udrel, poza

jeho rameno videl inú osobu, ako udrela J., preto vylučuje, aby táto osoba bola tá istá. Nevie uviesť, kto udrel C..

Svedok B. D. bol na hlavnom pojednávaní doložený a uviedol, že nevidel kto udrel C. a nevedel sa vyjadriť, či v rozhodnom čase vnímal S. a pokiaľ následne uviedol aj vo vzťahu k predloženému vyhláseniu, že osobou, ktorá ho napadla je S., uviedol, že mu to tak vychádzalo, lebo mal krátke vlasy a je robustnejší a bol predvolaný tak to vydedukoval a názor zmenil keď ho zbadal na pojednávaní, naživo, je veľmi nízkej postavy. Podľa neho ho udrel B., mal úplne iný hlas a skôr by povedal, že je to osoba s okuliarmi na fotke (čl. 118), čo by bol S., čo sa mu nezdá.

Pri konfrontácii so svedkom O. S., svedok B. D. uviedol, že S. nevnímal na mieste činu, úder dostal od chlapa v červenej mikine a takisto aj svedok S. zhodne uviedol, že D. tam vôbec nepamätá., nepozná ho.

Takisto z konfrontácie vykonanej so svedkom D. D. vyplynulo, že sa na mieste pri incidente nevníмали a nevedia určiť, kto čo robil.

Svedok N. B. O. na hlavnom pojednávaní uviedol ohľadne konfliktu, že tento sa udial pod barom Metro, kde sa on, Q., J. a D. zastavili pri kamarátkach. On poznal len C., preto poodišli obďaleč asi dva metre a k ostatným pristúpili dvaja páni a začali niečo riešiť s tým, že sa pustili do ich partie, a to najprv slovne, následne jeden z nich, a to H. začal strkať do jedného z nich a bol tam aj druhý oblečený v tmavom, ale už nevie čo robil. Potom príbehli z auta ďalší dvaja páni, jeden z nich bol pán B. a druhý ešte väčší, ktorí sa tiež zapojili do konfliktu, ale už nevie ako, preto on odišiel na druhú stranu cesty a do konfliktu sa nezapájal. Pokračoval, že videl ako pán B. udrel pána J. a pána C. a myslí, že aj pána Q.. Nevidel však či udrel pána D.. Pokračoval, že C. udrel ľavou päsťou do oblasti tváre, tento sa oprel o stenu a pokračoval ďalej. Na zem spadnúť nevidel nikoho. Útočníci boli štyria, ich bolo päť a to on, C., J., Q. R. D.. Videl udierať do ľudí iba B., H. sa možno zapájal, možno niekoho chytil, alebo strkal do neho, ale už si nepamätá presne. Pokračoval, že do nemocnice išli poškodení taxíkom, on išiel na aute sám z dôvodu, že oni krvácali a jeho auto bolo ďaleko. V nemocnici boli J., C. R. Q. a to, či bol aj D., to nevedel. Svedok na hlavnom pojednávaní tiež uviedol, že keď došiel do nemocnice, tak mu C. so J. povedali, že sú tam ľudia, ktorí ich napadli, preto sa pýtal lekára, že kto tam bol na ošetrení, lekár mu však nepovedal meno a keď sa ho pýtal, či tam bol niekto na ošetrení s rukou, tak mu povedal, že áno. Z nemocnice viezol domov do Košíc J., D. R. C., možno aj Q., ale to už presne nevie. Na polícii predložil fotky, ktoré získal z facebookového profilu pána H., na meno ktorého dostal tip, pričom meno od koho ten tip dostal neuviedol. Fotografie pána B. čerpal z konta pána H. na facebooku.

Svedok na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania prečítanej vzhľadom na rozpory, z ktorej ohľadne popisu útočníkov vyplynulo, že prvý z útočníkov, ktorý to celé začal, bol ten najmenší, výška okolo 165 -170 cm, normálnej postavy, krátke nagélované vlasy dohora, svetlej hnedej farby, mal oblečený béžový svetrík s väčším „V“ výstrihom vpredu, mohol mať tak okolo 19 rokov, druhý z útočníkov, ktorý prišiel s tým najmenším, toho si veľmi nepamätá. Bol oblečený v tmavom oblečení, mohol mať výšku okolo 175-180 cm, bol štíhlejšej postavy, mal kratšie vlasy, nevie akej farby, bol taký nevýrazný. Tretí z útočníkov, najmohutnejší z nich, výšky okolo 180 cm, bolo na ňom vidieť, že chodí do posilňovne, bol nakrátko ostrihaný 3-4 mm, vlasy tmavej farby, mal červené obťahnuté tričko, bol tmavšej pleti, vo veku okolo 23 rokov, od statných vyzeral staršie. Štvrtý útočník, ktorý stál ďalej od skupinky a udieral päsťou, bol štíhly, mohol byť vysoký okolo 180 cm, mal nakrátko ostrihané tmavé vlasy, tmavé tričko, tmavé strnisko na tvári, oblečené mal tmavé nohavice a tmavé tričko a asi aj tmavú bundu, mohol mať okolo 18-19 rokov. Na fotografiách identifikoval iba pána H., ktorý udrel aj H. a B. ako útočníka 4, ktorý rozdával päste.

Svedok B. O. bol s odkazom na uznesenie nadriadeného súdu doložený na hlavnom pojednávaní, kde zotrval na skutočnosti, že videl ako obžalovaný B. udrel poškodeného Velebného päsťou do oblasti tváre raz možno dvakrát, kde nevie, ktorý bol v poradí a tiež nevie či Velebného udrel ešte niekto iný, pričom B. udrel každého z napadnutých, keď utekali, ale útok na ostatných nevie popísať. Na napadnutie D. si nespomína a tiež nevie isto potvrdiť, že tam boli 4 útočníci. On sa aktívne do konfliktu nezapájal. K popisu útočníkov uviedol, že si uvedomuje, že ich popísal zveličene ako na neho pôsobili.

Súd prečítal výpovede z prípravného konania vrátane konfrontácií vzhľadom na rozpory, kde z týchto vyplynulo, že obžalovaný B. stál nad C., kde ten sa snažil okolo neho prejsť a keď bol B. po pravej strane C., udrel päšťou do oblasti tváre C. aj keď nevie už ktorou rukou a udrel aj J. R. D. (čl. 47). Pri konfrontácii vykonanej medzi ním a obvineným B. v prípravnom konaní uviedol, že bitka prebiehala tak, že traja útočníci, medzi ktorými nebol B., lebo ten sa postavil vyššie, bol tam G. H., ten svalovo objemnejší a ešte jeden útočník a videl ako B. udrel H. C. päšťou do jeho pravej strany sánky a aj ostatní, ktorí sa oddeľovali, dostali ešte tzv. rozlúčkovú, obžalovaný B. však uviedol, že on sa nedostal ku kontaktu s C., on udrel J. a rozprával sa iba s D. (čl. 41). Aj z výpovede zo dňa 29.12.2014 vyplýva, že traja útočníci sa naťahovali s ich skupinkou, H. stál nižšie od nich a nezapájal sa do konfliktu a tiež jeden útočník stál mimo mery a tento udrel C. päšťou do oblasti pravej strany tváre, kde okrem H. udrel ešte minimálne dvoch z ich skupinky, pričom mieril na hlavu a pri jednej z týchto rán počul nepríjemné zachrapčanie (čl. 116). Na hlavnom pojednávaní však svedok O. už vysvetliť konanie ďalšieho prítomného nevedel a takisto si už nepamätal ako bol D. napadnutý, nakoľko si už nepamätá, či sa od skupinky odčlenil, ale každý kto sa od skupinky odčlenil, dostal od B. ranu.

Svedkyňa N. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 7.5.2014 išiel A. s G. a O. do mesta a vrátil sa v noci, kde na druhý deň si všimli, že má zlomenú ruku, na čo jej povedal, že sa zapojil do konfliktu, ktorý vyprovokoval G. a bili sa on a O., pričom tam boli ešte aj ich kamaráti P. a D.. Pokračovala, že A. jej povedal, že do prvého poškodeného sotil a ten následne utekal hore a on za ním, ale už ho nedobehol a keď sa vracal naspäť, tak oproti nemu išiel druhý poškodený, ktorého udrel do oka. Svedkyňa tiež uviedla, že O. otec vravel A., že sa nemal priznať a aby zmenil výpoveď a neskôr ich kontaktovala aj O. mama a navštívila ich aj s O., že O. otec to všetko vybaví, len aby sa O. meno nespomínalo.

Svedkyňa P. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v uvedený večer boli v bare Peoples, odkiaľ chceli ísť inam a sadla do auta s O. S. a K. a G. s D. a na to G. a A. išli za dievčatami, ktoré boli pred barom Metro, ale následne prišli nejakí ďalší chlapci a začal konflikt. Nepamätá si presne ako konflikt prebiehal a tiež mala zakrytý výhľad, nakoľko ona videla z auta akurát vchod do Metra a začiatok tohto konfliktu. Pokračovala, že keď sa strhla bitka z auta vystúpil O. S. a tiež sa zapojil a potom už nič nevidela, lebo sa presunuli vyššie. Vie, že S. mal okuliare, ktoré asi nedal dole. Nevedela však presne povedať kto koho napadol s tým, že D. sedel v aute a aj keď po čase vyšiel, do konfliktu sa nezapájal. O. S. opisala ako povýšeneckého a arogantného. K požívaniu alkoholu uviedla, že A. nepije a viac sa vyjadriť nevedela.

Pokiaľ z výpovede z prípravného konania prečítanej vzhľadom na rozpory vyplynulo, že hneď ako sa strhla bitka, z vozidla vystúpil S., prešiel cez cestu a zapojil sa do bitky a určite niekoho udrel, kde následne uviedla, že udrel zrejme dvoch chlapcov, vie, že toho večera mal okuliare, ale už nevie, či si ich dal dole, keď vystúpil z auta a myslí, že S. mal oblečené rifle a krátke tričko a A. hnedé nohavice a červenú mikinu, kde nevie, či ju mal na sebe, kde k rozporom na hlavnom pojednávaní uviedla, že to síce nevidela, ale vychádzala z toho, akú má povahu, nakoľko by inak z auta nevystúpil. Ďalej však dodala, že si už nepamätá, či videla, že S. dvoch chlapcov udrel, ani si nepamätá, kto mal čo oblečené, ale je možné, že A. mal červenú mikinu a S. bol celý v čiernom a tiež už ani nevedela, či S., B., a H. niekoho udreli do tváre.

Bol vypočutý aj svedok H. C., ktorý uviedol, že pre odstup času si už na okolnosti nespomína, ale v daný večer bol na vernisáži, pričom s D., J. a Q. vyšli pred klub Wave, kde on telefonoval s B. O.. V ten večer vypil dva 2 dcl poháre vína. Zaregistroval, že sa za ním deje niečo hlučné, preto sa otočil a videl J., D. a Q. v konflikte s nejakými osobami, ktoré boli tri alebo štyri, pričom O. bol na opačnej strane. Z týchto osôb teraz už vie, že tam bol prítomný obžalovaný H., ostatné tváre si nepamätá. Chcel ísť k nim, ale ešte sa len otáčal a dostal úder, ktorý ho knokautoval, následne utekal na Hlavnú ulicu, kde mu nejaké osoby dali vreckovku, nakoľko po údere mu tiekla krv z úst. On utrpel zlomeninu spodnej čeľuste spolu s vyrazením jedného zuba a PN bol viac ak mesiac. Útočníka popísať nevedel. Predtým ako dostal úder, O. videl, ale neboli tak blízko, aby sa rozprávali. Doplnil, že keď dostal úder, zapotáčal sa, ale nespadol.

Keďže svedok si na okolnosti nepomínal a to sa takisto považuje za rozpory, preto súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, na ktorej zotrval a z ktorej vyplynulo, že dostal z pravej zadnej strany ranu zavretou päšťou ruky do spodnej sánky tváre, kde po napadnutí prišiel k nemu na M. U. B. O., ich

vodič, ktorý mal celý incident vidieť a videl ako okolo prešlo nejaké auto s útočníkmi, ktorí ich napadli, pričom sa jednalo o auto zn. Volkswagen, tmavomodrej farby. K popisu páchatelov uviedol, že boli štyria, pričom k tomu, ktorý ho napadol, sa vyjadriť nevedel, nevidel ho, lebo úder dostal zozadu z boku. Následne dodal, že si pamätá iba, že útočník bol strednej postavy, mal čierne kratšie vlasy a mal oblečené niečo čierne na hornej polovici tela. Druhý z útočníkov bol výraznejšie nižšieho vzrastu okolo 160 cm, štíhlejšej postavy v tričku béžovej farby s výrazným výstrihom vpredu, vlasy mal hnedé s nejakým farebným melírom vyčesané smerom nahor. Tretí z útočníkov mal oblečené niečo červené, k štvrtému sa nevie vyjadriť. Po vyšetrení v Prešove ho poslali ešte do nemocnice do Košíc, kde išiel na vozidle s O., Q. R. J..

Pokiaľ z konfrontácie so svedkom B. O. v prípravnom konaní vyplynulo, že podľa svedka O. C. udrel B., a okrem C. udrel aj J. aj D. a či ešte niekoho, to už O. nevedel a mieril na hlavu, tak k tomu sa C. v prípravnom konaní nevedel vyjadriť, podľa neho útočník bol mierne robustnejšej postavy, trochu nižší než on (má 188 cm) a bol oblečený v tmavom, pričom na hlavnom pojednávaní si už nespomínal na parametre a na to, či ho udrel B..

Svedkyňa Q. H. na hlavnom pojednávaní uviedla, že boli na vernisáži v klube Wave v Prešove, pričom okolo polnoci vyšla von fajčiť a neskôr prišla k nej R. H., ktorá si tiež zapálila. Následne prišiel jeden z obžalovaných, ten nižší, ani chudý ani tučný, vlasy mal vpredu vyčesané dohora, tmavší blond, mal biele tričko s výstrihom a šnúrkami a hnedé nohavice a začal s nimi komunikovať, či sú samé a také všeobecné veci, pričom na ich odpovede reagoval ostrejšie. Na to za nimi zospodu klubu Wave prišli D., J., Q. a Velebný a povedali tomu chlapcovi, aby ich nechal na pokoji, pričom I. J. sa poškrabal po brade a ten druhý chlapec sa ho hneď spýtal, či sa mu vyhráza, že ho chce zabiť a následne odišiel k osobnému autu na parkovisko, odkiaľ sa vrátil s ďalšími dvoma chlapcami vyššej a svalnatejšej postavy, ale týchto bližšie nevie identifikovať, Rýchlo hľadala R. a utiekali do klubu Wave kde si pamätá, že pred nimi utekal J. s podliatym okom a po jej strane nejaký páchatel útočil na D.. Ona mala vypité asi 2 - 3 poháre vína. Konflikt začal tak, že ten nízky páchatel fyzicky napadol, a to asi päťou niekoho z jej kamarátov a pamätá si, že videla D. ako bol pritisnutý pri stene a páchatel ho udieral päťou do tváre a to asi pravou rukou, kde nevie koľkými údermi, ale ona videla jeden, pričom útočníkom určite nebol ten nižší, ale niektorý z tých vyšších s tým, že sa jej zdá, že mal oblečené červené tričko. Pokračovala, že hudba bola pustená, ale nebola taká hlasná, aby ju bolo počuť na ulicu. V tom čase svedka N. O. nepoznala, vedela však, že C. H. Q. mali zabezpečený odvoz, ktorým mal byť O.. Prvýkrát uvedeného svedka videla až pri jej poslednej výpovedi na polícii. Z páchatelov by vedela identifikovať iba toho najnižšieho.

Pokiaľ v prípravnom konaní uviedla, že prvý útočník bol ten najnižší, mal okolo 165 cm, asi 20 rokov, bol skôr štíhlejšej postavy, svetlohnedé vlasy vyčesané dohora, druhý bol vyššej postavy do 180 cm, mohutnej postavy, červené tričko a vyholená hlava, tretí útočník bol tiež mohutnej postavy, výšky okolo 180 cm, kde videla, že ten malý chlapec udrel päťou do oka I. J. a tiež videla, že jeden z tých útočníkov mohutnej postavy v červenom tričku s vyholenou hlavou udrel do spánku päťou B. D. a potom si už len pamätá ako sa J. snažil dostať do klubu Wave, svedkyňa na uvedených skutočnostiach na hlavnom pojednávaní zotrvala.

Svedok P. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že osoby menom H., B. a S. pozná cca 12 rokov, D. pozná posledné dva roky, avšak nikto z nich nie je nejaký agresívny alebo výbušný, pričom pod vplyvom alkoholu sú hluční všetci. Keďže sa poznajú dlho, bol s nimi v kontakte aj v máji 2014, pričom s A. B. hovoril hneď na ďalší deň, kde tento mu vravel, že sa aj s O. S. pobili v meste s nejakými chlapcami, obaja niekoho udreli a A. si pritom zlomil ruku. Následne asi o 3 dni sa stretli s A., O. a G. a išli do baru. On sa pýtal bližšie na priebeh skutku, kde A. vravel, že udrel jedného alebo dvoch z poškodených, ale že mu úder nesadol a zlomil si ruku. O. vravel, že jemu úder sadol, počul rupnutie a poškodený spadol. V tom čase bol B. normálnej postavy, občas zašiel do posilňovne, S. bol kulturista, mal mohutnú postavu, vyššiu a D. bol vyšší, ale nevie o tom, aby športoval. O. nosil väčšinou oblečenú čiernu bundu, D. plátený sveter alebo koženku a A. mal oblečené vždy niečo iné, sveter s dlhým rukávom alebo mikinu a pod. Stretol sa s nimi aj počas vyšetovania, pričom vie, že najprv sa to neriešilo, potom prišlo predvolanie A. na políciu, kam išiel ako doprovod s A. on aj S.. Keď A. vyšiel, vravel, že sa k niečomu aj priznal, pričom S. hneď na neho vyskočil, že sa nemal priznávať a že dúfa, že jeho meno nespomenul. Následne S. prišiel s tým, aby išli za jeho otcom, ktorý to skúsi vybaviť. S. otec poslal A. na políciu, že má ísť zmeniť výpoveď, ale A. ju nezmenil. O. aj jeho

otec vraveli, že O. meno nemajú spomínať, kde taktiež povedali, že S. otec sa to pokúsi vybaviť, ale s odstupom času dávali od toho ruky preč, pričom O. už následne vravel, že nikoho neudrel, že možno G. niekoho udrel a následne sa O. s A. pohádali a O. vravel, že s tým nechce nič mať.

Súd vypočul aj MUDr. Martina Kováča, znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia), ktorý vo vzťahu k poškodenému J. uviedol, že tento trpel pomliaždenia a krvnú podliatinu v oblasti pravej očnice a jarmovej oblasti vpravo, s povrchovou tržnozmliaždenou ranou nad pravou očnicou, kde uvedené poranenia boli spôsobené tupým predmetom o širšej kontaktnej ploche, ktorý pôsobil na uvedenú oblasť malou až strednou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri jednom údere do uvedenej oblasti zatvorenou dlaňou – päšťou spôsobenou druhou osobou, pričom ide o poranenia ľahké, kde k úplnému vyhojeniu spravidla dochádza za 5-6 dní. V čase po úraze bol poškodený obmedzovaný na bežnom spôsobe života, bolesťami v mieste poranení v dĺžke 5-6 dní, s klesajúcou intenzitou.

V prípade A. B. znalec zistil, že tento utrpel zlomeninu štvrtej záprstnej kosti pravej ruky s posunom úlomkov, ktoré poranenie bolo spôsobené tupým predmetom o užšej kontaktnej ploche, ktorý pôsobil na uvedenú oblasť veľkou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri samovoľnom páde obž. na obrubník, príp. pri údere zatvorenou dlaňou – päšťou do bližšie neurčeného tupého predmetu, pričom zo súdnolekárskeho hľadiska ide o poranenie stredne ťažké, kde k úplnému vyhojeniu spravidla dochádza za 40-41 dní. Obžalovaný bol v čase po úraze 2 dni hospitalizovaný v nemocnici, bol operovaný v celkovej anestéze a bol obmedzovaný nemožnosťou úplnej manipulácie pravou rukou a bolesťami v mieste poranenia počas liečby o celkovej dĺžke 40-41 dní s klesajúcou intenzitou. V prípade, ak by obžalovaný pracoval, doba liečenia spojená s práceneschopnosťou by mohla byť 40-41 dní.

Vo vzťahu k poškodenému H. C. znalec uviedol, že tento utrpel zlomeniu uhla sánky vpravo s posunom úlomkov do strany, zlomeninu tela sánky vľavo bez posunu úlomkov, odlomenie korunky predposlednej pravej dolnej stoličky (zub č. 47), operačné odstránenie poslednej pravej dolnej stoličky (zub č. 48), poranenie bradového nervu vpravo, poúrazový defekt na krku vpravo, s kanálom zasahujúcim do ústnej dutiny, stav po zápale kosti a kostnej drene sánky vpravo, po zlomenine s vytvorením poúrazového defektu, s kanálom zasahujúcim do ústnej dutiny (fistulou) a stav po chirurgickom odstránení kovového materiálu a fistuly, vyššie popísané poranenia boli spôsobené tupým predmetom o širšej kontaktnej ploche, ktorý pôsobil na oblasť sánky veľkou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri jednom údere do oblasti sánky zatvorenou dlaňou – päšťou spôsobenou druhou osobou. Zo súdnolekárskeho hľadiska ide, v prípade uvedených poranení ide o poranenie stredne ťažké, pričom k vyhojeniu spravidla dochádza za 14-16 dní, avšak v prípade poúrazového defektu na krku vpravo s kanálom zasahujúcim do ústnej dutiny, kde ide o poranenie stredne ťažké, ktoré si vyžaduje špecifickú stomatochirurgickú liečbu dochádza k úplnému vyhojeniu spravidla za 28-30 dní. Poškodený Velebný bol v čase po úraze opakovane hospitalizovaný v nemocnici 6 a po vzniku komplikácií 8 dní, bol obmedzovaný nemožnosťou konzumácie pevnej stravy, iba kašovitaj, bolesťami v mieste poranení počas liečby a dĺžke 22-24 dní s klesajúcou intenzitou, z dôvodu nehojenia sa zlomeniny sánky a pre vznik zápalu kosti a kostnej drene sánky vpravo, s vytvorením poúrazového defektu bol opakovane hospitalizovaný v nemocnici v mesiaci november 2014, pričom uvedený stav si vyžiadaval odstránenie kovového materiálu a fistuly, hospitalizáciu v nemocnici, užívanie liekov proti bolesti a proti infekcii s dobou liečenia 28-30 dní, v danom prípade je trvalým následkom jazva pod pravým uhlom sánky o 1,2 cm a odstránenie pravej dolnej stoličky (zub č. 48). Pokiaľ znalec v prípravnom konaní uviedol, že obvyklá doba liečenia spojená s PN pri normálnom priebehu hojenia u C. trvá 46- 56 dní, vo vzťahu k rozdielu ohľadne dĺžky PN na hlavnom pojednávaní uviedol, že v danom prípade išlo o poranenie sánky s následnou komplikáciou, kde súčet dĺžky liečenia mohol byť v rozsahu od 50 po 60 dní, pričom zlomenina sánky sa berie ako ťažká ujma na zdraví s dobou liečenia nad 42 kalendárnych dní a liečbe bola zo strany poškodeného skrátená z dôvodu, že začal navštevovať školu a teda 28-30 dní je liečba a PN v dĺžke, ktorú poškodený absolvoval z dôvodu, že ju sám ukončil, 49-56 dní je dĺžka PN a liečenia, ktoré mal absolvovať v súvislosti so svojím úrazom a ktorá je pre takúto zlomeniu sánky obvyklá a potrebná a 50-60 dní liečenia a PN je doba v dĺžke, ktorá nastala v súvislosti s komplikáciami v priebehu jeho liečby. Znalec doplnil, že keďže na základe poranení u C. je možné predpokladať, že úder smeroval na oblasť tváre poškodeného viac z pravej strany, čo by bolo možné vykonať buď úderom ľavej ruky do pravej strany tváre poškodeného v postavení oproti sebe alebo úderom päšťou pravej ruky do oblasti tváre poškodeného z boku alebo

zozadu, pričom tomuto by zodpovedalo najskôr B., kde pri neočakávaných úderoch dochádza vo väčšine prípadoch k zlomenine sánky obdobného rozsahu. Pokiaľ v prípravnom konaní uviedol, že poranenie obžalovaného mohlo vzniknúť úderom do spánkovej oblasti hlavy poškodeného D., na hlavnom pojednávaní úder do sánky nevylúčil aj keď sa nejedná o typickú boxerskú zlomeninu. Dodal, že zarapčanie pri údere zodpovedá skôr zlomenine sánky, keďže došlo k zlomeninám dvoch kostí a jedného zuba, čo trvá aj dlhší čas, keďže k tomuto dochádza postupne a je málo pravdepodobné, aby svedok O. tento zvuk počul, keďže ani ľudia, ktorí takúto zlomeniu utrpia častokrát nevedia uviesť, kedy k nej došlo a zistia to až na röntgene, pričom v literatúre sa píše, že praskajúcu kosť je možné počuť v bezprostrednej blízkosti.

Za súhlasu strán bola prečítaná aj výpoveď svedka JUDr. Beatrix Magurovej, zamestnankyne VŠZP, z ktorej vyplynulo, že za poskytnutie zdravotnej starostlivosti osobe H. C. si uplatňujú náhradu škody vo výške 3.750,73 Eur a za poskytnutie zdravotnej starostlivosti osobe I. J. si uplatňujú náhradu škody vo výške 45,11 Eur.

Za súhlasu strán súd prečítal znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný PhDr. Eugenom Čížekom, znalec z odboru psychológia, z ktorého plynie, že z ktorého plynie, že osobnosť svedka N. B. O., je extravertovane socializovaná, dávajúca dôraz na sebaovládanie, so zvýšenou frustračnou toleranciou. V záťažových situáciách reaguje vyhybavo, únikovo. Uctieva konvencie, má vytvorenú pomerne stabilnú rovnováhu s regulačným systémom. Mentálne brzdy u neho fungujú optimálne, je schopný racionálne a účinne riešiť rôzne situácie bez vytesnenia emócií, kde úroveň intelektových schopností je nadpriemerné a pamäťové schopnosti sú kvalitatívne v pásme nadpriemeru. N. O. je podľa znalca schopný správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať prežité udalosti a vo všetkých meraných testových metodikách zameraných na Lži skóre dosahuje hodnoty v norme. U svedka nebola zistená snaha javiť sa v lepšom svetle, ani snaha poškodiť alebo pomôcť páchateľovi. Vzťah svedka k páchateľovi nie je negatívne a ani pozitívne ladený. Podľa znalca tento popisuje prežité okolnosti nestranne, tak ako si ich on zapamätal.

Svedkyňa R. H. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že boli v klube Wave na vernisáži, pričom okolo polnoci vyšli s Q. H. vonku smerom dole od klubu si zafajčiť, svietilo pouličné osvetlenie, nevie však či počula hrať hudbu. Na to prišli D., Q., J., ktorých jej Q. predstavila, nakoľko ona poznala len D. a začali sa rozprávať, keď jeden chlapec, ktorý bol nižší a mal svetlé vlasy a začal niečo rozprávať v tom zmysle, čo robia s takými chlapcami a pod., na čo mu slušne povedali, že s ním nechcú nič mať, pričom J. sa poškrabal v oblasti brady alebo krku, na čo sa ho ten chlapec spýtal, či ho chce zabiť alebo niečo podobné, pričom oni mu vysvetľovali, že nie a on potom odišiel. Vrátil sa buď s dvoma alebo troma ďalšími chlapcami, ktorí boli od neho vyšší a udreli J. do tváre, nespomína si však už na ten úder, ani kto to bol, len si spomína, že J. bol potom zakrvavený a utekal pred nimi do klubu Wave. Ďalej pokračovala, že keď utekali do klubu, tak sa niekomu uhýbala, ale už nevie komu, lebo sa obzerala na Q. H. Vie, že udreli aj D., ale ako a kto, to si už nespomína. Po skutku ostali v klube Wave do záverečnej, nakoľko im išiel vlak o štvrtej ráno, v klube po skutku bol J. a asi aj D., pričom Q. s ostatnými išli do nemocnice. Svedkyňa N. O. nepozná. Nespomína si, aby niekto z útočníkov prišiel po skutku do baru.

Bol vypočutý aj svedok B. Q., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že pre odstup času, ako aj z dôvodu, že mal vypité, si už z toho večera pamätá málo, ale s C., J., D. a H. prišli na vernisáž do klubu Wave v Prešove. Neskôr vyšli von, fajčili a pili víno. Bol niekde na dohľad klubu, pričom skupina kamarátov, ktorá bola napadnutá bola trochu ďalej od neho. Pamätá si ako J. utekal hore, pričom zo situácie mu bolo jasné, že je to konflikt, avšak osobne žiaden útok nevidel. Nevedel, kde bol C., len vedel, že J. utekal do klubu a aj on tam išiel, pričom J. mal niečo s okom, z ktorého dôvodu zháňali pre neho ľad a následne išli dole. Následne videl C., tento mal niečo so sánkou a bol tam aj C. kamarát B., ktorého priezvisko nevie. To, že bol napadnutý aj C. sa dozvedel až po skutku, keď vyšiel von z baru. Potom išli so J. a C. na pohotovosť, kde J. vrazil, že je tam skupinka ľudí, ktorí ho napadli, on si však myslel, že je len vystrašený, a že sa pomýlil. V nemocnici videl osoby, ktoré za útočníkov označil J., ako išli do nejakých dverí, pričom keď bol J. ošetrovaný, povedal mu to a niekto sa išiel spýtať lekára na ich mená, ale kto to bol, to nevie.

Svedok D. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten večer odchádzal spolu s G. a s A. B. z baru Peoples, pričom on bol šofér, G. vystúpil z auta a išiel k nejakým dievčatám, ktoré boli oproti parkovisku na chodníku pred barom Metro a potom prišli nejakí chlapci, ktorí sa mu vyhrážali, že ho podrežú. G. sa vrátil k autu a následne aj s A. B. išli k tým chlapcom. On iba videl, ako sa medzi sebou strkali, nakoľko on bol od toho ďalej. B. stál k nemu chrbtom, oproti nemu nejaký chlapec a naťahovali sa. Už si nepamínal, či tam bol aj niekto ďalší, aj do nemocnice šli oni traja. On pri skutku z auta len vystúpil a kričal na nich, aby išli preč. Oni sa vrátili a B. bolela ruka, preto šli do nemocnice. V nemocnici bol on a A. B., G. sedel v aute. Nepamínal si, čo mal B. aj konflikt s niekým iným. S. pozná od detstva, nepamína si, či ho videl pri skutku, tento v tom čase jazdil na aute zn. Volkswagen Golf, tmavošedej alebo podobnej tmavej farby. Pozná osobu menom P., ale či sa volá K., to nevie, ani si nepamína či bola pri konflikte.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal aj jeho výpoveď z prípravného konania, nakoľko si svedok na okolnosti nepamínal, čo sa takisto považuje za rozpory, kde z tejto vyplynulo, že potom čo vystúpil B. a šiel s G. k tým dievčatám a chlapcom, videl, ako A. udrel jedného chlapca so svetlými vlasmi do tváre päťou alebo dlaňou, kde ten chlapec sklonil hlavu začal utekať a v tom čase sa G. naťahoval s ďalším chlapcom a aj s ním mal potom B. konflikt, keď sa vracal smerom od Hlavnej potom, čo sa rozbehol za tým blondiakom čo ho udrel.

Svedok si na hlavnom pojednávaní nepamínal, či B. okrem toho blondiaka udrel ešte niekoho iného do tváre.

Pri konfrontácii s B. O. svedok D. D. zotrval na tom, že bol na parkovisku, nepamätá si, kto tam bol a kto nie, O. na mieste činu nevnímal, no O. vnímal osobu podobnú D. s tým, že nevie isto potvrdiť, či to bo D..

Na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok R. D. uviedol, že tento o skutku nič nevie, obžalovaní sú kamaráti jeho syna, tak chcel im pomôcť tak, že im sprostredkoval stretnutie s obhajcom, no vie, že sa nedohodli na sume. Pokračoval, že od syna vie, že mal B. osloviť nejaké dievčatá, aby vypovedali na syna, že to spravil aj on, čo mu potvrdil H.. U nich sa bavili, že B. niekoho udrel a zlomil mu sánku a sebe ruku. Pokračoval, že pýtal sa H. aj D., či bol jeho syn pri konflikte, pričom títo mu odpovedali, že on len sedel v aute a nič neurobil, preto im povedal, aby ho nepamínali.

Svedok O. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v uvedený deň pri bitke účastný nebol, ale obžalovaní mu volali a pri následnom stretnutí pri Hypertescu na parkovisku mu vraveli čo sa stalo s tým, že G. mu povedal, že nejakí Košičania do neho podrývali, preto odišiel a vrátil sa aj s A. B., ktorý niekoho udrel a zlomil si pri tom ruku. On v čase skutku bol doma a následne v meste s frajerkou, ktorou v tom čase bola A. S.. Keď obžalovaní vypovedajú, že mal byť prítomný pri skutku, tak to je z dôvodu, že sa rozkamarátil. Po tomto incidente každý deň volal A. B. jemu aj jeho otcovi a žiadal ich, aby to skúsili nejako vyriešiť, pričom sa pýtal, čo má povedať na výpovedi a pod. a taktiež sa pýtal čo má povedať, aby si mohol uplatniť poisťku za zlomenú ruku. Pokračoval, že po skutku mu najprv volal A. B., aby sa stretli pri nemocnici, kde ho pred vchodom do areálu pri rampe čakal a následne mu A. volal, že sú tam traja Košičania, ktorých mali napadnúť a preto povedal, aby sa stretli pri Hypertescu. Na stretnutí pri Hypertescu bola Lívia, ktorú spoznal cez D. a chodila s nimi von, D. D., obaja obžalovaní a P. H.. V ten večer mal B. oblečené niečo červenej farby, asi mikinu. Nepamína si presne čo mal oblečené on, väčšinou však nosí biele veci. Následne po skutku keď spolu chodievali vonku, tak K. prehováral G., aby to zobral na seba, vie aj, že K. chodil za tou Líviou, aj za D. D. a vravel im čo majú hovoriť. V tom čase mal auto zn. Volkswagen Golf, D..

Následne bol svedok O. S. dopočutý (s odkazom na uznesenie odvolacieho súdu), pričom zotrval na tom, že sa do bitky nezapája, bol v cafe Nefertii a potom šiel na kúsok pizze, kde sa stal nejaký incident, tak môže byť že ho nejakí ľudia videli, už sa nevedel vyjadriť kto bo prítomný pri bitke a čo čase skutku robil obžalovaný B., len vie, že tam bol, lebo počul jeho hlas. Nevie či to videl celé, on konkrétne videl ako ľudia po sebe kričali. Nevie, ktorý je N. O. ani H. C. O bitke mu povedal D., s ktorým sa stretol.

Rozpory ohľadne tvrdenia, kde bol v čase bitky vysvetli tak, že bol doma a priateľka sa vychystala a šli do mesta a vo vzťahu k u skutočnosti, sa dozvedel o bitke uviedol, že s D. sa stretli ešte na Trojici a potom mu ešte raz volala a potom šli ku Hypertescu, obžalovaní mu asi nevolali, už si nespomínal.

Pri konfrontácii vykonanej na hlavnom pojednávaní so svedkom B. O. tento tvrdil, že S. prichádzal v čase skutku od parkoviska smerom k ich skupine, avšak O. S. si O. v čase skutku nepamätá a tiež si nepamätá, že by on tam bol s obžalovaným B. čo zas tvrdí B. O., pričom však si nepamätá, či ho videl pri šarvátke, nevnímal ho, nepamätá si ako sa zapojil do konfliktu, S. zotrval na to, že sa do konfliktu nezapojil O. zotrval na to, že v čase skutku tam S. bol, bol podľa neho útočník a mal červené tričko, čomu S. poprel. Svedok O. je toho názoru, že O. S. tam bol s tým, že on bol ten štvrtý útočník.

Svedkyňa A. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaných pozná, títo boli kamaráti jej bývalého priateľa O. S., avšak k predmetnému skutku sa nevedela bližšie vyjadriť, iba počula niečo, že K. a G. niekoho zbili. Ona v ten večer s ním nebola, v máji 2014 sa rozišli, ani nevie, či O. na mieste bol alebo nie. Rozišli sa z toho dôvodu, že niekedy v tom období ju napadol. Pokračovala, že P. K. nepozná, P. H. pozná, je to O. kamarát, či aj kamarát obžalovaných, to nevie. K osobe O. S. uviedla, že má zelené oči, tmavé vlasy, v tom čase o dĺžke cca 0,5 až 1 cm, strihané na ježka, je asi 170 cm vysoký, bol mohutnej postavy, kulturista a už s ním nechce mať nič spoločné, lebo mal agresívne sklony, raz ju zbil tak, že mala prasknutú kosť a pomliaždené rebrá. V tom čase mal S. auto zn. Golf tmavo sivý alebo tmavo zelený.

Svedok D. B. C., príslušník PZ, na hlavnom pojednávaní uviedol, že na details si už pre odstup času nespomína, ale v tejto trestnej veci realizoval trestné stíhanie, vypočúval svedkov, priberal znalca a následne zistil, že už nie je príslušný, z ktorého dôvodu odstúpil vec na odbor vyšetrovania. Obžalovaného A. B. asi jedenkrát vypočúval, nemá však vedomosť o tom, aby bol za ním ohľadom zmeny jeho výpovede, taktiež si nespomína, aby ho niekto kontaktoval, že by pán B. chcel meniť výpoveď. Meno R. D. mu nič nehovorí, ale prezývku S. už počul, nemá však vedomosť o tom, aby mu tento telefonoval.

Boli oboznámené aj listinné dôkazy, z ktorých súd zistil nasledovné:

Súčasťou spisu je zápisnica o rekonštrukcii zo dňa 16.7.2015 vrátane fotodokumentácie, z ktorej plynie najmä topografa miesta činu.

Bol oboznámený nárok na náhradu škody uplatneného Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, z ktorého plynie, že táto si uplatnila náhradu škody vo výške 3.750,73 Eur, ktorá suma bola do 22.12.2014 vynaložená na zdravotnú starostlivosť poistenca H. C. v dôsledku poškodenia jeho zdravia, ako aj vo výške 45,11 Eur, ktorá bola do 16.5.2015 vynaložená na zdravotnú starostlivosť poistenca I. J..

Boli oboznámené aj lekárske správy tak poškodených, a to H. C., I. J., ako aj obžalovaného A. B., ktoré boli následne objektivizované znaleckým posudkom MUDr. Martina Kováča.

Z čestného prehlásenia poškodeného B. D. zo dňa 25.2.2015 vyplýva, že potom, čo na súde vo výpovediach obžalovaných niekoľkokrát odznelo meno O. S., si tento vyhľadal na sociálnej sieti a po prezretí si jeho fotografií čestne prehlásil, že je presvedčený o tom, že O. S. je osoba, ktorá ho udrela. Tým pádom s určitou neudrel I. J., keďže ponad S. rameno videl ako I. J. dostal zásah do pravého obočia od inej osoby, ktorú nedokáže identifikovať. Nedokáže vylúčiť, ani potvrdiť, či S. udrel aj H. C., no vylúčil, aby udrel J.. Na O. S. však nehodlá podať žiadne trestné oznámenie, len chce napomôcť vyriešeniu prípadu.

Zo správy OO PZ Prešov – Sever zo dňa 13.5.2016 a Výpisu zo zoznamu páchatel'ov je zrejmé, že k osobe O. S. je evidovaný jeden trestný čin podľa § 158 Trestného zákona, za ktorý mu bolo dňa 15.12.2015 vznesené obvinenie, ktoré konanie bolo ukončené návrhom na podanie obžaloby dňa 25.4.2016. Voči menovanému v súčasnosti OO PZ Prešov – Sever nevedie iné trestné, resp. priestupkové konanie.

Zo správy Union poisťovňa zo dňa 14.6.2016 vyplýva, že A. B. si do 14.6.2016 nepodal žiadosť o poistné plnenie, nakoľko nemá s poisťovňou uzavretú zmluvu, z ktorej by mu vyplýval nárok na poistné plnenie.

Obžalovaný A. B. je hodnotený všeobecne.

Podľa správy FnNsP J.A Reimana Prešov, obžalovaný doposiaľ nebol hospitalizovaný na Psychiatrickom oddelení FNsP Prešov.

Obžalovaný A. B. nebol doposiaľ súdne trestaný.

Z takto vykonaného dokazovania, zhodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne súd zistil nasledovné:

Dňa 7.5.2014 čase okolo 24.00 hod. v D. na ul. A., pred klubom Wave konaním obžalovaného B. spôsobom popísaným vo výroku rozhodnutia došlo k ujme na zdraví poškodeného H. C. v podobe pomliaždenia a krvných podliatín v oblasti pravej očnénice a jarmovej oblasti vpravo, s povrchovou tržnozmliaždenou ranou nad pravou očnicou s dobou liečenia 5-6 dní ako aj k ujme na zdraví H. C., kde tento potom, čo ho obžalovaný B. napadol päšťou ruky do oblasti tváre, mal viaceré ľahké a stredne ťažké zranenia a to zlomeninu uhla sánky vpravo s posunom úlomkov do strany, zlomeninu tela sánky vľavo bez posunu úlomkov, odlomenie korunky predposlednej pravej dolnej stoličky (zub č. 47) operačné odstránenie poslednej pravej dolnej stoličky (zub č. 48), poranenie bradového nervu vpravo, poúrazový defekt na krku vpravo s kanálom zasahujúcim do ústnej dutiny s dobou liečenia 49-56 dní.

Obžalovaný A. B. síce vyhlásil, že je nevinný, ale v podstate vo svojej výpovedi popísal, že udrel J. päšťou do hlavy do oblasti čela a udrel dvoch ľudí, ale poprel, aby bol v kontakte s poškodeným H. C..

Existuje aj skupina dôkazov, a to výpovedí svedkov, ktorí nemali priamy vplyv na samotné rozhodnutie o vine a treste, kde svedkovia buď neboli priamymi účastníkmi konfliktu, resp. nevedeli útočníkov opoznať avšak samotný skutkový dej je podľa názoru súdu preukázaný ďalšími vykonanými dôkazmi, kde zo skutku je usvedčovaný najmä výpoveďou svedka N. B. O., ktorý uviedol, že obžalovaný B. udrel poškodeného J., čo korešponduje aj s výpoveďou už odsúdeného H., ktorý uviedol, že B. udrel J., keď bežal okolo neho, čo je v podstate v zhode aj s výpoveďou samotného I. J. a obžalovaného B., čo je zároveň v zhode s popísaným mechanizmom vzniku poranenia znalcom MUDr. Kováčom, kde tento uviedol, že poranenia boli spôsobené s najväčšou pravdepodobnosťou druhou osobou pri jednom údere zatvorenou dlaňou – päšťou.

Svedok N. B. O. zároveň tiež popísal spôsob a príčinu vzniku poranenia u poškodeného C., keď tento rovnako v prípravnom konaní za útočníka na poškodeného C. označil obžalovaného B. a takisto aj na hlavnom pojednávaní zotrval na tom, že videl ako obžalovaný B. udrel poškodeného C. päšťou do oblasti tváre raz, možno dvakrát.

Aj keď rozpory ohľadne počtu útočníkov už vysvetliť nevedel, čo však vzhľadom na odstup času podľa názoru súdu nebolo nejako výnimočné a neakceptovateľné, keď v podstatných okolnostiach kto udrel poškodeného C. si nerozporoval a navyše dôveryhodnosť toho svedka nebola ničím spochybnená, keď aj zo znaleckého posudku PhDr. Eugena Čížeka je zrejmé, že tento je podľa znalca schopný správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať prežité udalosti a nebola u neho zistená snaha javiť sa v lepšom svetle, ani snaha poškodiť alebo pomôcť páchatelovi, pričom podľa znalca tento popisuje prežité okolnosti nestranne, tak ako si ich on zapamätal.

Výpoveď svedka N. O. korešponduje aj s ďalšími vykonanými dôkazmi, najmä výsluchom znalca B. K., kde predovšetkým k okamihu vzniku poranenia poškodeného H. C. tento uviedol, poškodený utrpel úder smeroval na oblasť jeho tváre viac z pravej strany, čo by bolo možné vykonať buď úderom ľavej ruky do pravej strany tváre poškodeného v postavení oproti sebe alebo úderom päšťou pravej ruky do oblasti tváre poškodeného z boku alebo zozadu, pričom tomuto by zodpovedalo najskôr aj poranenie ruky obžalovaného B., pričom sa vysporiadal aj s rozporom ohľadne vzniku poranenia obžalovaného B. vo vzťahu k D., keď ako mechanizmus vznik poranenia obžalovaného spočívajúci v údere do sánky nevytlúčil, kde súd dodáva, že je to v súlade s mechanizmom ako to vníma aj samotný Samuel Velebný

Bolo teda podľa názoru súdu nepochybne preukázané, že k vyššie popísaným zraneniam poškodených J. ako aj C. došlo na základe konania obžalovaného A. B. a je tu daná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného B. a zranení poškodených I. J. a aj H. C., kde takýto mechanizmus vzniku poranení je vo vzťahu k poškodenému aj v súlade s výpoveďou znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Martina Kováča .

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, aj keď sa súdu skôr javilo, že konanie obžalovaného by mohlo naplniť všetky znaky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona (pokiaľ ide o ublíženie na zdraví vo vzťahu k poškodenému C.), nakoľko obžalovaný sa na miesto cieľene vrátil spolu s G. H. potom, čo mu povedal, H., že sa mu niekto vyhrážal, a teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt), ktorým je ochrana zdravia iného, nakoľko jeho útok smeroval na oblasť hlavy poškodeného, kde sa nachádzajú všetky životne dôležité orgány a nastal taktiež následok v podobe poškodenia zdravia iného, ktoré si vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého, v prípade ťažkej ujmy na zdraví bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného, avšak vzhľadom na zásadu zákazu „reformatio in peius“ uzavrel, že jeho konanie naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, lebo bolo preukázané, že poškodených (vrátane poškodeného J. , aj keď v tomto prípade jeho konanie nenaplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví) fyzicky napadol na mieste verejnosti prístupnom a uvedené konanie bolo spáchané v jednočinnom súbehu.

Zároveň z rovnakých dôvodov vzhľadom na zásadu „zákazu reformatio in peius“ súd skutok upravil tak, že z neho vyňal napadnutie poškodeného B. D. obžalovaným A. B., aj keď poškodený D. ma hlavnom pojednávaní následne spochybnil svoje čestné vyhlásenie a je toho názoru, že ho udrel B. a nezdá sa mu, že by to bol S., keď aj navyše odsúdený H. uviedol, že B. D. udrel, avšak viac sa tým súd vzhľadom na uvedenú zásadu nezaoberal.

Obžalovaný je teda plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý konal nepochybne formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt) vo vzťahu k ublíženiu na zdraví popísaný vyššie a tiež záujem na ochrane pokojného občianskeho spolunažívania pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný poriadok, kde sekundárne sú ohrozené aj ďalšie chránené záujmy, čo tomu tak v oboch prípadoch aj bolo.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer prirážajúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Pri posudzovaní pomeru poľahčujúcich a prirážajúcich okolností u obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že doposiaľ viedol riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému prirážaže to, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného poriadku).

Pri ukladaní trestu súd postupoval v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého, ak ukladá trest za dva, alebo viac trestných činov spáchaných v súbehu trest ukladá podľa trestnej sadzby za trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Za prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona umožňuje zákon v jeho osobitnej časti uložiť jeho páchatel'ovi trest odňatia slobody v trvaní až na tri roky a za prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody na dva roky až päť rokov.

Teda úhrnný trest súd ukladal podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona, kde dospel k záveru, že na uvedenie si následkov konania u obžalovaného práve vzhľadom na jeho charakter a okolnosti spáchania skutku ako aj odstup času od skutku je primeraný trest na spodnej hranici trestnej sadzby, a to v trvaní 2 rokov. Zároveň súd dospel k záveru, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu, a preto výkon trestu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, ktorú považoval za primeranú na preukázanie, či aj len hrozba trestu postačí na to, aby sa do budúcnosti vyvaroval akémukoľvek protiprávnemu konaniu a či v tomto smere išlo len o mimoriadne vybočenie, lebo bude povinný v skúšobnej dobe viesť riadny život, kde v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčil a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmiennečne odložený.

Takýto trest uložený obžalovanému súd považoval za primeraný a za dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody zo strany poškodených, ktorí si ho riadne a čas uplatnili, a to I. J., H. C. a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo rámec trestného konania.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.